

lemmer, for vi er meget nervøse for, at man også på andre områder kunne finde på at sige: Her skal der være nogle bestemte regler for folketingsmedlemmer, som, hvis de ikke overholdes, skal kunne medføre sanktioner med hensyn til f.eks. de økonomiske midler, vi jo får for at kunne varetage vores folketingshverv. Derfor vil vi lytte meget til, hvad der under udvalgsarbejdet kommer af forslag til sanktioner.

Og så skal jeg bare sige, at der jo er en række andre lovgivningsområder i dette land, hvor man ikke har sanktioner. Et af de eksempler, jeg selv har moret mig mest over at høre om, er, at det tidligere var sådan – man har jo nogle lister over totalfredede dyr, som ikke må skydes – at man ikke havde nogen strafbestemmelser, fordi ingen havde forestillet sig, at nogen kunne finde på at skyde en stork. Det var først, da der faktisk var en, der skød en stork, at man fandt på, at det så kunne være, at man måske skulle overveje at indføre en sanktion. Så man kan altså godt i dette land have regler, uden at der nødvendigvis er sanktioner, hvis folk ikke overholder dem.

Vi går ind i udvalgsarbejdet med interesse i, hvad det er for sanktioner, man forestiller sig.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole Sohn.

Kl. 16.55

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det har været en meget interessant debat og også en interessant argumentation, der er kommet frem, for ikke at skulle foretage en registrering. Men jeg vil da lige indledningsvis takke de ordførere, som har udtrykt sympati med og givet positive tilkendegivelser til vores beslutningsforslag.

Nu har vi sådan set ret bevidst lavet det som et todelt beslutningsforslag, netop fordi vi både ønsker at få nogle regler, som er obligatoriske for alle folketingsmedlemmer, og fordi vi ikke selv har fundet de vises sten, så har vi sagt: Jamen lad os drøfte det i udvalget eller lad det være op til præsiediet at finde det, man kan kalde passende sanktioner over for folketingsmedlemmer.

I virkeligheden er den sidste del sådan set den mindst interessante. Det mest interessante er jo den debat, der foregår om, hvorvidt man skal lade sig registrere. Der var nogle bemærkninger undervejs, bl.a. fra fru Birthe Rønn Hornbech, som slog fast – fuldstændig korrekt – at

folketingsmedlemmer ikke kan være inhabile, fordi vi lovgiver. Der er jeg fuldstændig enig. Der er ikke tale om habilitetsproblemer. Det kan der ikke være for folketingsmedlemmer i modsætning til, hvad der kan være i en lang række andre situationer.

Det, der for os er helt afgørende, er sådan set bare opfyldelsen af ønsket, sådan som vi også beskrev det, om gennemskuelighed – eller måske sagt på mere klart dansk: åbenhed. Det er sådan set i al sin enkelthed det, det går ud på. Vi mener, det er rimeligt, at vælgerne ved, om folketingsmedlemmer har den ene eller anden interesse af økonomisk karakter eller en interesse, som er registreret.

Det er ikke, fordi de ikke må have det, eller fordi de skal være flove over det overhovedet, men det er ment som en ganske enkel forbrugeroplysning over for vælgerne, hvis de mener, der kan være en sammenhæng mellem de argumenter, der kommer fra det enkelte folketingsmedlem, og dets økonomiske interesser.

Det er ikke nødvendigvis sådan, det hænger sammen, og der har hr. Helge Adam Møller da fuldstændig ret i, at man godt som folketingsmedlem kan forvalte det at have nogle politiske holdninger – det skal vi have, det er derfor, vi er valgt – og en økonomisk interesse, det kan være i nogle aktier, og så alligevel forvalte sit politiske mandat på en fair måde.

Men det kan vælgerne jo så vurdere om de føler er forvaltet på en fair måde, eller om det er, fordi man følger nogle økonomiske interesser. Det kan man derimod ikke gøre i dag, når der ikke er åbenhed. Det er jo det, der er hele pointen. I dag kan vælgerne ikke vide, om det enkelte folketingsmedlem følger nogle politiske overbevisninger eller nogle økonomiske interesser. Naturligvis kan der være en sammenhæng mellem politisk overbevisning og økonomiske interesser, det medgiver jeg, men for os er det helt afgørende, at vælgerne ved det – ikke at vi mistænker folketingsmedlemmer for ikke at kunne forvalte deres hverv på tilfredsstillende vis. Derfor er ønsket sådan set bare, at vi får gennemført en ordning, hvor alle folketingsmedlemmer lader sig registrere.

Vi havde faktisk den opfattelse, at da ordningen blev indført i 1994, ville alle lade sig registrere. Men virkeligheden har desværre vist sig at være en anden. I sidste samling var der 128 folketingsmedlemmer, der var tilmeldt ordningen, mens 51 ikke har ønsket at lade sig registrere. Det tal finder vi faktisk forbausende højt, så